

Mez. 80:14-19 (s. 735)

Mal. 4:1-6 (s. 1185)

Rom. 15:4-13 (s. 1441)

Luk. 21:25-36 (s. 1321)

«Güneşte, ayda ve yıldızlarda belirtiler görülecek. Yeryüzünde uluslar denizin ve dalgaların uğultusundan şaşkına dönecek, dehşete düşecekler. Dünyanın üzerine gelecek felaketleri bekleyen insanlar korkudan bayılacak. Çünkü göksel güçler sarsılacak.

O zaman İnsanoğlu'nun bulut içinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler. Bu olaylar gerçekleşmeye başlayınca doğrulun ve başlarınızı kaldırın. Çünkü kurtuluşunuz yakın demektir.»

İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: «İncir ağacına ya da herhangi bir ağaca bakın. Bunların yapraklandığını gördüğünüz zaman yaz mevsiminin yakın olduğunu kendiliğinizden anlarsınız. Aynı şekilde, bu olayların gerçekleştiğini gördüğünüzde bilin ki, Allah'ın Egemenliği yakındır. Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar olmadan, bu kuşak ortadan kalkmayacak. Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır.

«Kendinize dikkat edin! Yürekleriniz sefahat, sarhoşluk ve bu yaşamın kaygılarıyla ağırlaşsın. O gün, üzerinize bir tuzak gibi aniden inmesin. Çünkü o gün bütün yeryüzünde yaşayan herkesin üzerine gelecektir. Her an uyanık kalın, gerçekleşmek üzere olan bütün bu olaylardan kurtulabilmek ve İnsanoğlu'nun önünde durabilmek için dua edin.»

İnsanoğlu'nun önünde durabilmek

İsa geliyor. Advent devresinin konusu zaten şudur. İsa geliyor. Ancak nasıl geliyor? Bugünün vaaz metni İsa'nın tekrar gelişi hakkında konuşuyor. İman ikrarında her Pazar günü söylediğimiz gibi İsa, son gün tekrar gelecek, ölülerle dirileri yargılayacak.

Bu konu hakkında ilk sorumuz genellikle: acaba ne zaman gelecek? O gün artık yakın mı?

İsa, bu sorunun cevabını vermiyor. Gelişinin tarihini bilemiyoruz. Fakat şunu söylüyor: o gün yakındır. Ve o günün belli belirtileri var.

Yeruşalim'in yıkılışı - bir örnek

Luka kitabının 21. bölümünde İsa, aslında iki ayrı olay hakkında konuşuyor. Okuduğumuz ayetlerden önce İsa, Yeruşalim kenti ve oradaki tapınak hakkında söz ediyor. Tapınağın ve bütün kentin yıkılmasını önceden bildiriyor. Şu olayların belirtilerini açıklıyor. Mesela şöyle dedi:

"Yeruşalimin ordular tarafından kuşatıldığını görünce bilin ki, kentin yıkılacağı zaman yaklaşmıştır. O zaman Yahudiyede bulunanlar dağlara kaçsın, kentte olanlar dışarı çıksın, kırdakiler kente dönmesin. Çünkü o günler, yazılmış olanların tümünün gerçekleşeceği ceza günleridir."

Biz tarihten biliyoruz ki evet, tamamen öyle oldu. İsa'nın önceden açıkladığı gibi Yeruşalim kentinin ve tapınağın yıkılması 70 yılında savaşta gerçekleşti. O zaman, İsa'nın sözlerini kendi kulaklarıyla duymuş bazı insanlar hala yaşıyordu. Ve biliyor musunuz: İsa'nın sözlerine güvenen Yeruşalim'deki hristiyanlar Roma ordularını görünce, kentten kaçmışlar. Genellikle insanlar

tam tersini yapmışlar. Çünkü savaşta en güvenilir yer, sağlam duvarların içinde olan kentti. Fakat sonun belirtilerini bilenler doğru bir şey yaptılar. Kentte kalan 1 milyon kişi ölmüş. Şu olayları iyi biliyoruz, çünkü ortasında yaşayan Josefus adlı tarihçi şunlar hakkında çok ayrıntılı bir kitap yazdı. O kitap benim kitaplığımda da bulunmakta.

Son günün belirtileri

Neden bunları anlatıyorum? Çünkü biz kolaylıkla son günün yakın olduğunu unutuyoruz. Farklı şeylerle ilgileniyoruz. "Ya, 2000 sene artık geçti son gün olmadan. Herhalde olmayacak. En azından henüz değil." diye düşünebiliriz.

Fakat Yeruşalim'in yıkılışı gerçekleştiği gibi, dünyanın da yıkılışı önümüzdedir. İsa'nın sözleri belli. O günün belirtileri de bellidir:

"Güneşte, ayda ve yıldızlarda belirtiler görülecek. Yeryüzünde uluslar denizin ve dalgaların uğultusundan şaşkına dönecek, dehşete düşecekler."

Şu belirtiler saklı değil, herkes onları görecek. Sadece dünyanın bir kösesinde ortaya çıkmazlar. Güneş, ay ve yıldızlar her kıtada, her ülkede, herkesin gözü önünde. Bütün dünya etkilenecek. Büyük felaketler beklenecek. Çünkü göksel güçler sarsılacak.

Şu belirtileri anlamak için özel bilgiye ihtiyacımız yoktur. İsa diyor ki herkes, ağacın yapraklandığını görünce yaz mevsiminin yakın olduğunu **kendiliğinden** anlar. Son günün belirtilerini gördüğümüzde aynı şekilde Allah'ın Egemenliği'nin yakın olduğunu bilebiliriz.

Belirtileri görenler

Son gün yaklaşınca, herkes aynı belirtiler görecek. Fakat herkes aynı şekilde davranmayacak.

Biz okuduk ki yeryüzünde uluslar o zaman şaşkına dönecek, dehşete düşecekler. Dünyanın üzerine gelecek **felaketleri bekleyen** insanlar **korkudan bayılacak**.

Aynı zamanda İsa, bazılarına "doğrulun ve başlarınızı kaldırın" diye konuşuyor. "Çünkü kurtuluşunuz yakın demektir."

Felaketleri bekleyenler korkudan bayılacak. Kurtuluşu bekleyenler ise başlarını kaldıracak.

Savaş hikayesi

Eski zamanlarda çıkan savaş hakkında bir hikaye anlatılır: Ülkelerden küçük olanın ordusu, daha büyük olana saldırmış. Büyük ülkenin ordusunda hizmet eden prensi ellerine geçirmeyi başarmışlar. Eve dönmüşler, başarıdan dolayı çoskuyla sevinmişler. Tutukladıkları prensi hapse koymuşlar. Yıllar geçmiş, hayat normalleşmiş.

Ancak günün birinde küçük ülkenin bekçileri, güçlü ve kocaman bir ordunun yaklaşmakta olduğunu görmüşler. Ordu köyleri geçerek direkt başkente doğru ilerlemiş. Başkentteki herkes silahlarını alıp kendilerini savunmaya başlamış. Ama ordu kent duvarlarına kadar yaklaşmamış. Yüzlerce metre uzaklıkta durmuş. Kenttekiler ne olacağını bilmedikleri için çok şaşırılmışlar.

Aniden daha önce hiç duymadıkları gürültü işitmişler. Kenti çevreleyen ordunun topları varmış. Top ateşiyle kenti

bombalamaya başlamışlar. Bu savaş, kenttekilerin daha önce hiç görmedikleri bir savaşmış. O güne kadar dünyada öyle bir şey olmamış. İnsanlar hiç bir şey yapamadan kent duvarlarının yıkılacağını anlamışlar. Korkuya kapılmışlar. Dehşete düşmüşler. Ölümden kaçmak için yol yokmuş.

Ançak aynı kentte bir kişi korkuya kapılmamış. Aynı gürültü duymuş, aynı topları görmüş. Bu kişi, öbürlerin anladıkları gibi kentin birazdan yıkılacağını anlamış. Yine de dehşete düşmemiş. Bu kişi kimmiş? Neden korkmamış? Bu kişi hapisteki prensmiş.

Savaş gürültüsünü duyarken kendiliğinden hemen anlamış ki serbest bırakılması şimdi çok yakındır. Kente yaklaşan ordu, kenti top ateşiyle yok edecek ordu, düşman değil, abisinin önderlik ettiği orduymuş. Babası kralın ordusuymuş. Nihayet kral, kendi çocuğunu kurtarmaya gelmişti. Kent o gün yıkılmışsa da, insanlar hak ettikleri cezayı almışsa da, hapisteki prens babasının yanına gelip kurtulduğu için sevinmiş.

O gün gelince nasıl durabilirsin?

"O zaman İnsanoğlu'nun bulut içinde büyük güç ve görkemle geldiğini göreceksin." Herkes görecek. İsa Mesih'in tekrar gelişini herkes görecek. Birçokları, korkuya kapılacaklar. Bazılar, başlarını kaldıracaklar. Sen ne yapacaksın? Yanındaki herkes dehşete düşerse sen nasıl durabilirsin?

Prens neden başını kaldırıp sevinebildi? Öyle korkunç olayların ortasında, ölüm tehlikesindeyken nasıl oldu da korkmadı? Çünkü babasını tanıyordu. Onun kendisini yok etmeye değil, kurtarmaya geldiğini biliyordu. Zaten onun gelmesini gün be gün bekliyordu.

Son gün sen şu prens gibi nasıl olabilirsin? Madem ki o günün ne zaman geleceğini bilmiyorsun. O gün gelecek Mesih'in önünde durabileceğini nasıl bilebilirsin?

Tek bir yol var. Hapisteki prens, babasının çocuğuymuş. Ne zaman babasının çocuğu oldu? Kentin yok edildiği gün mü oldu? Yok, doğduğu gün babasının çocuğu olmuştu. Ve her gün öyle kaldı. Hapisteyken de babasını unutmadı. Kentteki diğer insanlar gibi olmadı, ama her gün umudunu babasına bağladı. Onun gelişini beklerdi.

Sen de vaftiz olduğun gün, Göksel Baba'nın çocuğu oldun. O seni evlatlığına aldı. Bu dünya O'nu tanımadığı halde, sen İsa Mesih'e iman ederken Baba'yı tanıyorsun. Ve bundan da önemlisi, O kendi çocuğu olan seni mutlaka tanıyor. Seni seven Baba, Oğlu'nu seni kurtarmak için gönderdi artık. İsa Mesih, senin için çarmıhta öldü. Senin hak ettiğin cezayı üstlendi. Senin için kanını verdi. Son gün de seni yok etmek için değil, seni ebedi egemenliğine götürmek için gelecek.

O gün Göksel Baba'nın çocuğu olma imkanı artık yoktur. Ama Allah büyük lütfu için hala bekliyor. Ne kadar bekliyor bilemiyoruz. Son gün henüz gelmedi ama gelecek. Bu bellidir. *"Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır."*

Son gün İsa Mesih'in önünde durabilmen için bugün O'nun önünden kaçma. Son günü beklediğinde O'nu unutmamak için bugün O'nu unutma. Yüreğın son günün felaketleriyle ağırlaşmasın diye, bugünkü yaşamının kaygılarla, sefahatla, ya da sarhoşlukla ağırlaşmasına izin verme.

Son gün gelecek olan İsa Mesih'e sığınabilmen için, bugün aramızda olan İsa Mesih'e sığın. Son gün O'nun seni kurtarmaya geleceğine güvenebilmen için bugün O'nun senin Kurtarıcın olarak sana sözüyle ve Kutsal Sofrasında yaklaştığına güven. Allah'ın Egemenliği sadece son gün değil, bugün de İsa Mesih'te sana yakındır.

Bunun için bugün senin için kurtuluş günü olduğu gibi son gün de olacak. Senin günahların bugün bağışlanmış olduğu gibi son gün de olacak. Senin hak ettiğin cezanı, bugün İsa Mesih tarafından ödenmiş sayıldığı gibi son gün de sayılacak.

Bu kadar emin nasıl olabilirsin? Çünkü yer ve gök ortadan kalkarsa da İsa'nın sözleri asla ortadan kalkmayacaktır. (Vaaz metninin en merkezinde olan sözler bunlardır.) İsa'nın bugün sana söylediği sözler de kalkmayacak.

Sen günahlarını itiraf ettiğinde İsa sana ne dedi artık? Oğlum, kızım senin günahların bağışlanmıştır. Sen Rab'bin Sofrası'na katıldığında İsa sana daha ne diyecek. "Bu benim bedenimdir, senin için verilmiştir. Bu benim kanımdır, senin için akıtılmıştır." Elçi Petrus şöyle yazıyor: *"Biliyorsunuz ki, atalarınızdan kalma boş yaşayışınızdan altın ya da gümüş gibi geçici şeylerle değil, kusursuz ve lekесiz kuzuyu andıran Mesih'in değerli kanının fidyesiyle kurtuldunuz."*

Bu dünya fanidir. Ançak senin Kurtarıcın olan İsa Mesih ebedi Allah'tır. O'nun sözleri asla ortadan kalkmayacak. O'nun senin için akıtılmış değerli kanı, gücünü asla kaybedemez.

Bunun için İnsanoğlu ve Allah'ın Oğlu olan Mesih İsa'nın önünde bugün de sevinçle duralım. Ayağa kalkıp doğrulalım, başlarımızı kaldıralım ve iman ikrarını birlikte okuyarak ebedi Kurtarıcımız'ı yüceltelim.